

РЕШЕНИЕ

№ 7626

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8809** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. Д. Н., ЕГН: [ЕГН], срещу решение от 16.08.2022г., постановено по НАХД № 1958/2022 г. по описа на СРС, 13-ти с-в, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 21-4332-021224, издадено от началник сектор към СДВР, отдел ПП, с което на жалбоподателя на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП са наложени административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

Касаторът счита, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Излага съображения, че от доказателствата по делото не се установява по безспорен и несъмнен начин нарушението да е извършено при условията на системност. Сочи също така, че в процесите АУАН и НП не са описани подробно нарушенията, както и обстоятелствата, при които са извършени. Фактическата обстановка, описана в НП е неясна и е посочена крайно лаконично, което накърнява правото на защита. Иска се отмяна на оспорения акт.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор към СДВР, отдел ПП, не изразява становище.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна Софийски районен съд е установил, че на 31.03.2021 г. около 13:41 ч., в [населено място] жалбоподателят управлявал лек автомобил марка "БМВ 330 ЦД", с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от ул "Каменоделска" към надлез "Н.", като до № 8, скоростта му на движение била 85 км/ч, при ограничение на скоростта от 50 км. /ч. за населено място.

Движението и скоростта на лекия автомобил са установени и заснети с техническо средство за видеоконтрол TFR-1M, представляващо одобрен тип преносима автоматизирана система. Системата за видеоконтрол е била с фабричен № 575 и вписана под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на 24.02.2010 г. със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020 г. Към датата на извършване на нарушението преносимата система е преминала периодична техническа проверка на 01.09.2020 г., като срокът на валидност на проверката е едногодишен.

С ЕФ, серия К 3589379 от 2020 г., връчен на 02.06.2020 г. на Б.Н. на основание чл. 182, ал.2, т. 6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 700 лв. за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП, като глобата е платена, а фишът е влязъл в сила на 17.06.2020 г.

С ЕФ, серия К 3823562 от 2020 г., връчен на 01.09.2020 г. на Б.Н. на основание чл. 182, ал.1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 600 лв. за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, като глобата е платена, а фишът е влязъл в сила на 16.09.2020 г.

На 12.08.2021 г. Ц. Р. - мл.автоконтрольор в ОПП-СДВР съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 31.03.2021г. нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП в присъствие на нарушителя и на двама свидетели. Нарушителят отказал да подпише АУАН, като това било удостоверено по реда на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН. В тридневния срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не били депозираны възражения.

Въз основа на АУАН на 19.10.2021 г. Д. Д. - началник сектор в отдел "Пътна полиция" към СДВР издала НП, предмет на проверка в настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка, районният съд е приел, че жалбоподателят от обективна и субективна страна е нарушил чл.21, ал.1 ЗДвП. Изложил е, че [улица]е в рамките на [населено място] и попада в дефиницията на § 6, т. 49 от ДР на ЗДвП за населено място. СРС е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки настоящото нарушение да бъде квалифицирано като "системно", доколкото се установяват три нарушения от един и същ вид, извършени в посочения в § 6, т. 62 от ДР на ЗДвП едногодишен срок, като процесното нарушение, което обуславя системността, попада в обхвата на чл. 182, ал. 5 от ЗДвП. Изложил е доводи, че от субективна страна, деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл.

Въззивната инстанция е констатирала, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН и квалифициране на същото като маловажен случай.

Настоящият състав на АССГ намира, че при така установената от СРС фактическа обстановка, без да се установява наличие на процесуални нарушения от страна на СРС при извършване на тази дейност, следва да се направи извод, че при издаването на НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му. И в АУАН, и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено.

Установената безпротиворечива фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание-чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителят, по съответния за това ред, посочен е издателят на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства. Съдът споделя изложеното в решението на СРС. Следва да се приеме за безспорно установена описаната по-горе фактическа обстановка.

По отношение изводите относно спазване на материално-правните норма. Изводите на въззивната инстанция се споделят изцяло от настоящия състав, като препраща към тях, на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

Въз основа на тези изводи касационната инстанция приема, че решение от 16.08.2022г. по НАХД № 1958/2022 г. по описа на СРС, 13-ти с-в следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.08.2022г. по НАХД № 1958/2022 г. по описа на СРС, 13-ти с-в

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.

